

Va arribar a Matagalls un matrimoni anglès amb intenció de visitar el més típic d'aquell poble pintoresc, talment com havien fet amb molts d'altres.

L'agutzil els acompanyà a veure el més notable. — Aquesta església té de bo — els digué — que quan fa sequedat, el senyor rector mana tocar la campana grossa...

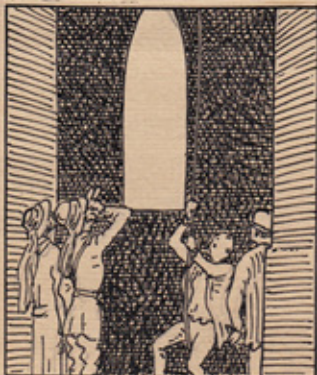
això, l'anglès manifestà tan vius desitjos de fer tocar la campana, que l'agutzil l'acompanyà a casa el campaner per si aquest podia complaure'l.

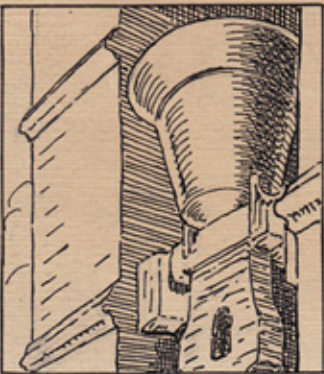
El campaner declarà que ell sols tocava quan li ho manava el senyor rector, però l'anglès, que volia comprovar si plouria o no plouria, s'entossudi de tal manera en el seu desig...

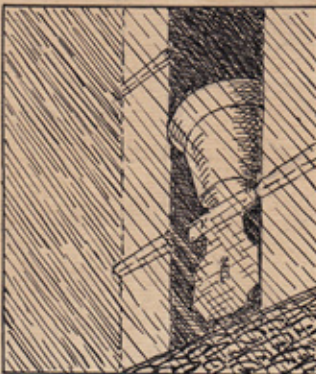
... reforçant-ho amb uns quants bitllets de banc, que el campaner, corromput per la moneda, decidí mancar al seu deure, tocant la campana grossa sense el corresponent permís.

Acompanyà els anglesos al campaner, i sense pensar-s'hi gens, agafà la corda de la gran campana i li donà forta estrebada, mentre el misteri esperava ansiós el canvi de temps.

Ara bé; ço que el campaner no recordà, fou que la darrera vegada que la tocà li quedà per casualitat boca per amunt, mantenint-se sempre més en equilibri...

... malgrat d'haver transcorregut molt temps, durant el qual havia tronat i mogut, omplint les pluges la campana com una immensa copa.

No cal dir que en tombar-se la campana abocà damunt l'anglès i els seus acompanyants el xàfec més copios que podien esperar-se, mantenint la seva fama de miraculosa.

Veure La campana miraculosa 17 1/2 x 24 1/2

1 A Matagalls hi arribà un matrimoni anglès amb intenció de visitar lo més típic d'aquell poble, tal com ho havien fet amb molts d'altres.

2 L'agutzil els acompanyà a visitar lo més notable. Venen - els digué - aquesta església té de bo, que quan fa sequedat el senyor rector fa tocar la campana grossa i allavors plou.

3 Al sentir això l'anglès manifestà tan vius desitjos de fer tocar la campana que l'agutzil l'acompanyà a casa el campaner per veure si podia satisfer-lo.

4 El campaner declarà que ell sols tocava quan així ho manava el senyor rector, però l'anglès, que volia comprovar si plouria o no plouria, s'entossudi de tal manera en... el seu desig...

5 reforçant-ho amb uns quants bitllets de banc, que el pobre campaner corromput per la moneda decidí mancar al seu deure tocant la campana grossa sense permís.

6 Per lo tant acompanyà als anglesos al campaner i sense pensar-s'hi gaire agafà la corda de la campana grossa i li donà estrebada, mentre el misteri esperava ansiós el canvi de temps.

7 Ara bé; lo que no recorda el campaner es que l'última vegada que la tocà, li quedà per casualitat boca per amunt i s'havia mantingut en equilibri...

8 fins aquell dia, malgrat haver transcorregut molt temps, durant el qual havia tronat i ploegut i les pluges havien omplert la campana com una immensa copa.

9 i no cal dir que al tombar-se la campana abocà damunt de l'anglès i els seus acompanyants el xàfec més copios que podien esperar-se, mantenint la fama de miraculosa que fins allavors ningú havia dubtat.